

לורנס פישר

"נחזור להתחלה!"

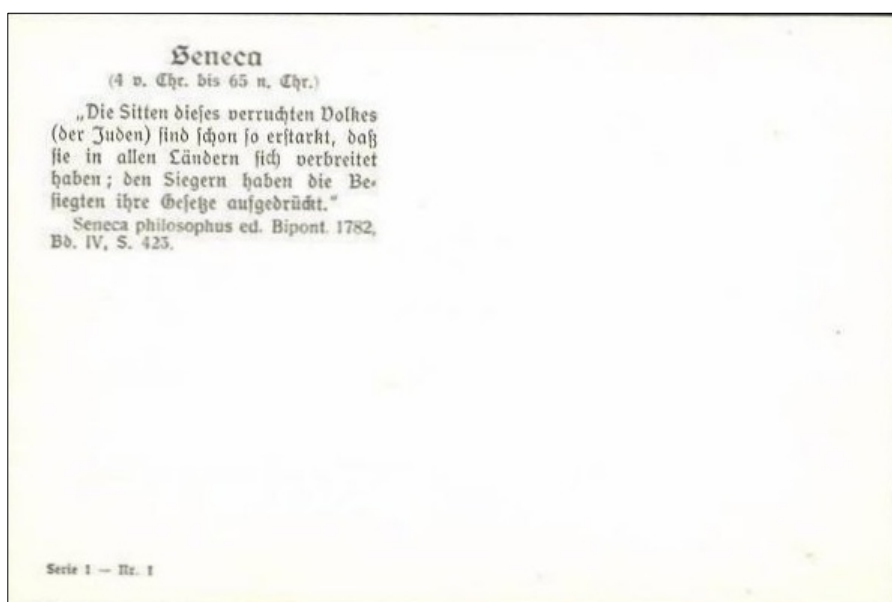
בולאון מספר 72

אני עדיין במדינה רחוקה למרות שתיכף חוזר ארצה במסע ארוך של יומיים ללא שינה. בזמן שהיינו כאן קיבלנו התרעה על אזעקה והגברת הקטנה לא נבהלה ועל כל זה אני אומר תודה. הבולאונים האחרונים שלי עסקו בהרפתקאות של רשת הריגול שלנו בשנים ההם, אז הפעם, בואו נגלול אחורה אל מקורות מסורת הריגול שלנו — בסטייל מקראי — ונצלול אל הסיפור העתיק שהתחיל את הכול.

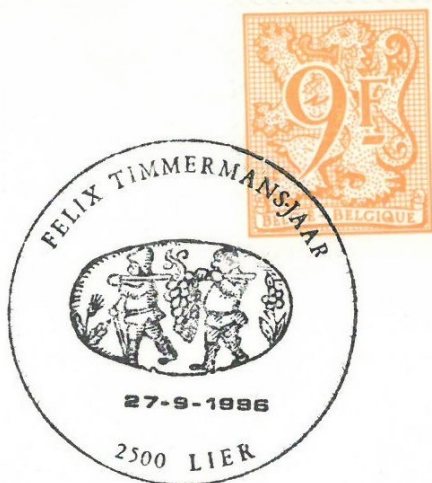
כן, רק עברנו את חג הפסח, ובקצרה, סיפור הפסח מספר שלפני זמן רב היו בני ישראל עבדים במצרים, ועבדו בפרך תחת שלטון פרעה. בהנהגת אלוהים, משה הוביל אותם בבריחה דרמטית דרך ים סוף - כן, *ההוא*. אל תאשימו אותי. מטרתם הייתה להגיע לארץ כנען — ארץ זבת חלב ודבש, כפי שהובטח להם.

לאחר קבלת עשרת הדיברות בהר סיני, משה הוביל את בני ישראל דרך המדבר. למעשה, אותם עשרת הדיברות עשויות להיות אחת הסיבות לאנטישמיות הרומית. לוקיוס אנאוס סנקה, פילוסוף רומי שזכה לכינוי סנקה, לא ממש חיבב את המסורת היהודית. הוא לעג לשבת וראה בה בזבוז זמן — מנוחה אחת לשבעה ימים נראתה לו כמרשם לעצלות. הוא גם הביע בוז להתפשטות המנהגים היהודיים ואמר שה"נכבשים חוקקו חוקים לכובשים" — וגם לכמה דברים פעוטים כמו לא לרצוח, לא לגנוב, לא לנאוף... אתם יודעים, אותם פרטים קטנים שעליהם מבוססים חוקי ימינו. סנקה לא חסך במילים — הוא כינה אותנו רשעים והוסיף שלל כינויים "מחמיאים".

משמאל, גלויה שהונפקה בגרמניה ועליה ציטוט של סנקה: "'המנהגים של העם המרושע הזה (היהודים) נפוצו במידה כזו, שהם אומצו בכל הארצות; הנכבשים חוקקו חוקים למנצחיהם'".

קדימה בזמן, לאחר שנות נדודים במדבר והוראות אלוהיות, אנו מגיעים לרגע מפתח — משה בוחר תריסר אנשים למשימה סודית בכנען, אחד מכל שבט, על מנת לרגל את הארץ. המרגלים נצטוו לתצפת על התושבים, הערים והמשאבים. זו הייתה משימה מסוכנת, עם סיכון ממשי להיחשף — כמעט כמו משימת "סטאר טרק" לפני יצירת קשר ראשון עם כוכב חדש.

המרגלים חקרו את כנען במשך ארבעים יום. הם מצאו ארץ פורייה במיוחד, מלאה בשפע של משאבים. כדי להוכיח זאת, הם כרתו אשכול ענבים כה עצום, שנדרשו שניים לשאת אותו במוט. הם אספו גם רימונים ותאנים. אבל כשחזרו, לא כל המרגלים נשאו את אותו הלך רוח. הדימוי של שני המרגלים הנושאים את אשכול הענבים הפך לסמל לשפע של ארץ ישראל. הוא מייצג לא רק את הפוריות והעושר של כנען, אלא גם את האמונה והתקווה שליוו את בני ישראל במסעם. עד היום, הסמל מופיע בלוגו של משרד התיירות.

בעוד שיהושע בן נון וכלב בן יפונה היו מלאי אמונה ואופטימיות, עשרת המרגלים האחרים דיברו על ענקים בארץ ועל ערים מבוצרות, וזרעו פחד

בלב העם. הפחד הזה גרם לעם למרוד בתוכנית האלוהית ולבטא חוסר אמון בהבטחתו. כתוצאה מכך, אלוהים גזר שכל הדור הנוכחי, למעט יהושע וכלב, ינדוד במדבר ארבעים שנה עד שיקום דור חדש, מוכן להאמין.

שנים לאחר מכן, לאחר פטירתו של משה, קם יהושע כמנהיג החדש. נחוש ואמיץ, הוא הוביל את העם חזרה לכנען. לפני ניסיון כיבוש יריחו, העיר המבוצרת, שלח יהושע שני מרגלים לאסוף מודיעין. המרגלים מצאו בת ברית — רחב, אישה מיריחו, שהחביאה אותם על גג ביתה, שיקרה לשליחי המלך וחלקה איתם מידע חשוב על הגנת העיר. בתמורה, הבטיחו המרגלים לשמור על רחב ועל בני משפחתה כאשר העיר תיפול. וכך, בהתאם להבטחה האלוהית, הוביל יהושע את בני ישראל לניצחון — והם סוף סוף נכנסו לארץ המובטחת.

המרגלים –
מועדים לשמחה תשט"ו

תראו, אולי זה היסטוריה עתיקה, אולי רק אגדה דתית, ואולי משל שעדיין מהדהד גם היום. כך או כך, כל אחד יאמין במה שהוא רוצה — אבל אל תזלזלו בכוחו של סיפור ריגול טוב. מוסר ההשכל? בעולם הריגול, קדום או מודרני — המודיעין חשוב, האמון הוא הכול, ואשכול ענבים טוב אף פעם לא מזיק.

אז זהו הפעם!

נהניתם, ספרו לחבריכם, עוד יותר נהניתם, תרגישו חופשיים לשתף. לא נהניתם, אז אולי תהנו מסיפור הבא.

אז זהו, זה הסיפור של היום, ויש עוד אבל בפעם הבאה. אם בא לכם להגיב אז הנה קישור לשליחת מייל אלי: [שליחת מייל](#)

תגובות, הערות, בקשות וכד' ניתן לשלוח אלי ל lf.stamps@gmail.com

אם רוצים להפסיק לקבל את הניוזלטר, נא לשלוח לי מייל חוזר

ניתן להוריד את כל הניוזלטרים הקודמים באתר ההתאחדות: <http://israelphilately.org.il/info.asp?item=489>

מוזמנים גם לבקר באתר: <https://stampandstories.blogspot.com>

אתר חדש בנושא גליות של הסטרייטיפ היהודי: <https://thejewishstereotypes.blogspot.com>

וגם בערוץ היוטיוב שלי: <https://www.youtube.com/channel/UCHGHlvoXTTM0rpyd3zW3lQQ>